

Albert Lagae

Geboren op 13-10-1914 te Kuurne

Overleden op 09-01-1969 te Gent

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

DANKBAAR AANDENKEN AAN
ZEEREERWAARDE HEER

ALBERT LAGAE

Geboren te Kuurne op 13 oktober 1914,

Priester gewijd op 11 juni 1938,

Leraar aan het St.-Vincentiuscollege te Ieper tot 1950,

Onderpastoor op St.-Antoniusparochie te Heist
tot mei 1966,

PASTOOR VAN DE SINT-NIKLAASPAROCHIE
te KOOLKERKE,

na een leven in dienst van de Heer en van zijn
medemensen, getroffen door een slepende ziekte, op
9 januari 1969 in het hospitaal "De Bijloke" te Gent,
in volle overgave aan de wil van de Heer vredig
ontslapen, gesterkt door het sacrament der zieken en
stervenden en de pauselijke zegen "in articulo mortis",
om het eeuwig leven met de Vader te delen.

«Wat een ondoorgrondelijk mysterie de dood, indien
dit leven alles was; wat een zinloos avontuur dit leven,
indien de dood de eindpaal was» (Heidegger).

Ziedaar één van de grondwaarheden, die hij als priester
aan de wereld te verkondigen had, maar die hij vooral
zelf diep heeft weten voor te leven. Hij hield immers
van het leven als niet een, maar hij kende, als priester-
met-ervaring, niet minder de onafwendbare werkelijk-
heid van de dood. Zijn ideaal was: zich totaal te geven
voor de godsdienstige heropleving van zijn volk, en
het deed hem pijn zich daarbij geremd te voelen door
omstandigheden... Ook zijn lichamelijke krachten lieten
hem de laatste tijd wel eens in de steek. En toch
smeedde hij voort aan zijn plannen. Er moest iets
gebeuren voor de schoolgaande jeugd. De jeugd immers
is een vaste wissel op de toekomst, en aan haar heeft
hij het laatste van de hem resterende krachten willen
wijden. Ziekte en dood hebben hem verplicht het bij
plannen te laten. Met goede daden heeft hij bewust
zijn levensafscheid voorbereid en de Heer, die in het
verborgen ziet, zal hem dit zeker reeds vergolden
hebben...

Of moeten wij daar juist de verklaring zoeken van het
optimisme, waarmee hij de laatste weken van zijn
ziekte wist te kruiden? De betrekkelijke waarde van
alles, wat het leven is en te bieden heeft, had hij
reeds lang ingezien. Hij wist het echter allemaal zo
zinnig te maken en zo werd de dood voor hem niet de
stap in het onbekende, maar de bekroning van een
leven met goedheid gevuld. Wie de mensen wist te
beminnen, hoeft de Heer niet te vrezen, maar wordt
bij Hem de welkome gast voor altijd.

Dierbare broers, schoonzusters en familie, U waart
voor mij de zo onmisbare menselijke steun in lijden
en verblijden. Over de grenzen van het leven heen
blijft onze familieband. Uw geloof is Uw sterkte, dat
zag ik nog bij onze laatste begroeting ten afscheid.
Ik zeg U geen vaarwel, mijn geliefde tante, mijn
toegewijde huishoudster, en mijn goede nicht, die mijn
engel van troost zijt geweest die laatste zware weken
vooral, maar: tot weerziens allemaal.

Mijn dierbare klasmakkers-priesters, dank om Uw
medeleven. Werkt verder en bidt opdat spoedig nieuwe
geroepenen de open plaatsen mogen innemen.

Eerwaarde Zusters, beste medewerkers en medewerk-
sters, goede parochianen, dank om alles, vooral om
Uw veelvuldig gebed tijdens de laatste maanden.

Heer en Mevrouw
THOMAS LAGAE-DELEBECQUE en kinders,

Heer en Mevrouw
URBAIN LAGAE-VERHULST en kinders,

Heer en Mevrouw
OMER LAGAE-VANNESTE en kinders,

zijn U dankbaar om de blijken van medeleven
bij het afsterven van hun geliefde broer, schoon-
broer en oom. Zij vragen U de dierbare overledene
in het gebed indachtig te blijven.

